

JAUME BARTUMEU CASSANY
EXCAP DE GOVERN

Fort amb el feble, dèbil amb el fort

La claudicació aranzelària europea

El 27 de juliol del 2025 serà una data assenyalada en la història de la Unió Europea. Fou el dia de la claudicació aranzelària europea davant Donald Trump.

La periodista Carme Colomina escrivia a l'*Ara* del 29 de juliol, "els que volien creure que l'agressivitat de Donald Trump podria arribar a ser una oportunitat de reafirmació europea ja deuen haver canviat de parer. Davant el vertigen d'una guerra comercial transatlàntica, la UE ha claudicat. Amb l'encaixada de mans escenificada a Escòcia, Donald Trump s'apuntava una altra victòria comercial, anunciada com sempre amb superlatius, i Ursula von der Leyen, en nom dels Vint-i-set, acceptava uns aranzels del 15% i ampliar la factura comercial europea amb els EUA. Les promeses de comprar més petroli i gas nord-americans se sumaran als contractes de defensa que engreixen les exportacions d'armes dels EUA a nivells de rècord."

El comissari europeu del Comerç, Maroš Šefčovič –el negociador que el segon semestre de l'any 2023 va representar la forta UE per imposar als febles, Andorra i San Marino, el tancament de la negociació de l'acord d'associació– ha estat el primer semestre de l'any 2025 el dèbil negociador que ha claudicat davant el fort, Donald Trump.

El comissari Šefčovič ha presentat l'Europa del cap cot, la que fa mesos ha decidit que cal passar aquest tràngol com sigui, sense dinamitar les ja prou malmeses relacions transatlàntiques.

La trista realitat és que la presidenta de la Comissió Europea ha signat un acord desigual. Ho ha donat tot i no ha obtingut res a canvi. S'ha llençat, literalment, pel tobogan de la submissió econòmica escenificada en una patètica fotografia.

La Comissió Europea ha passat de demanar aranzels zero per zero per als béns industrials a resignar-se a acatar un aranzel del 15% com a mal menor.

El comissari Šefčovič justificava la claudicació aranzelària així: "És evident que el món abans del 2 d'abril s'ha aca-

Šefčovič ha presentat l'Europa del cap cot i ha claudicat davant de Donald Trump

bat. I simplement necessitem adaptar-nos i enfrontar-nos als desafiaments que arriben d'aquest nou acostament."

Des d'Andorra i San Marino podem dir ara "qui l'ha vist i qui el veu!"

L'acceptació d'un aranzel del 15% per a la majoria d'exportacions europees fou rebuda amb frustració en algunes capitals. Les crítiques més ferotges han arribat de França, on el primer ministre, François Bayrou, va ser taxatiu: "És un dia trist quan una aliança de pobles lliures, reunits per afirmar els seus valors i defensar els seus interessos, decideix sotmetre's".

L'Europa del cap cot ha optat

per l'alleujament momentani però no té cap garantia que la Casa Blanca no tornarà a reobrir la batalla tarifària més endavant, quan li convingui políticament.

La Unió Europea arriba a un moment culminant de la seva història recent, en què havia de decidir si plantava cara a Washington o si es plegava als desitjos de Trump per no prendre mal, sense un lideratge clar, amb divisions internes i amb una Comissió qüestionada.

Andorra també està arribant aquest mes de setembre a un moment culminant de la seva història recent de relació amb la Unió Europea.

Comença el curs polític i Andorra segueix empantanejada amb la indefinició de les institucions de Brussel·les pel que fa a la qualificació jurídica de l'acord d'associació i, també, per a l'aprovació del seu text.

Un acord que té caràcter mixt perquè abasta no solament àmbits de competència exclusiva de la Comissió Europea sinó també altres competències que els estats membres no han delegat a la Comissió.

Dos anys després ens trobem en el mateix punt en què estàvem el darrer trimestre del 2023. La Comissió Europea pretén encara que l'acord negociat no és mixt però els països veïns d'Andorra i de San Marino no han fet gran cosa per justificar les seves pressions en la recta final del 2023. No ens ha ajudat gens ni mica a enllestir la tramitació del text davant el Consell Europeu.